

NIEUWSBRIEF NUMMER 4 KERST 2011

Deze nieuwsbrief is geheel gewijd aan een in november jl. gebracht werkbezoek aan onze projecten. Het is alweer drie jaar geleden, dat wij er waren. Wat is er in die tijd tot stand gebracht? Uit betrokkenheid en zorgvuldigheid willen wij met eigen ogen zien of de door jullie gedane giften juist worden besteed. Verwacht geen van-dag-tot-dag verslag. Daarvoor is de ruimte te beperkt. Het is een beknopt reisverhaal, een sfeer-tekening. Om het met meer begrip te kunnen lezen, geven wij wat achtergrondinformatie.

Sneha Bhavan, het opvanghuis in Hosur voor gehandicapten, is er gekomen met onze steun. Dr. Yesudas, psycholoog, en zijn vrouw Jaya zijn de initiatiefnemers. Later hebben ze de Association For The Care Of The Mentally Handicapped opgericht. In de regio Palamaner werken we samen met Dr. George Joseph en zijn vrouw Amitha. Als sociaal werkers hebben zij zich het lot aangetrokken van de kinderen en de vrouwen uit Dalits-gezinnen. Deze mensen vallen buiten het bestaande kastensysteem, een ingewikkelde onderverdeling in sociale klassen van de hindoeïstische maatschappij. Dr. George en Amitha hebben het Centre For Social Action Trust (CSAT) opgericht om een onderwijsprogramma uit te voeren in gehuchten op het platteland. Veel leesgenoegen en inspiratie.

Henk van Nunen, voorzitter.

EEN ENERVEREND EN NUTTIG WERKBEZOEK

Vrijdag 28 oktober

Daar staan we dan op Indiase bodem. Voor Ine Caris is het extra spannend. Voor het eerst naar India om onze projecten te bekijken. Ik, Louis Verhoeff, verheug me op een hernieuwde kennismaking. Op de luchthaven van Bangalore worden wij allerhartelijkst welkom geheten door onze partners dr. Yesudas en dr. George Joseph. Het is 01.15 uur als we naar ons eerste slaapadres rijden. Het als een mierenhoop krioelende verkeer, herken ik nog van mijn eerste reis. Ik weet het weer: Indiërs zijn met een claxon in de hand geboren.

Met de vliegtuurtjes nog in de benen, geven Ine en ik de volgende dag een eerste aanzet voor het interne boekenonderzoek. Zo willen we graag uitleg over een, weliswaar kleine, overschrijding van de bouwkosten voor de nieuwe slaapvleugel in Sneha Bhavan (Huis van Vrede). Later die dag vertrekken we naar Hosur om de slaapvleugel te bekijken. Wat zijn we nieuwsgierig!

De staf en de boys (de liefhebbende naam voor de gehandicapte mannen) heten ons op traditionele Indiase wijze welkom. Dus: bloemen in je hand, een bloemenkrans om je nek, een streep

met gele sandalwoodpasta op je wang en een rode tikka (stip) op je voorhoofd. Vervolgens worden brokjes kamfer aangestoken in een schaal met rode vloeistof, die daarna op de aarde wordt uitgespreid; het vuur heeft je gezuiverd en als je met je rechterbeen over de uitgegoten vloeistof heenstapt, ben je opgenomen in hun kring.

Na dit ontvangstritueel bezoeken we het terrein met de gebouwen. Van de nieuwe slaapvleugel krijgen we slechts de buitenkant te zien. Pas bij de officiële opening op 1 november mogen we binnentreden, nieuwsgierig of niet. Als de duisternis valt, reizen we terug naar Bangalore om op 31 oktober weer af te reizen naar Hosur.

Dinsdag 1 november, Hosur — Sneha Bhavan

Vandaag is het feest, want de nieuwe slaapvleugel wordt geopend. We, en eigenlijk iedereen, is een beetje nerveus, merk ik. Al is het maar omdat Ine en ik straks namens onze stichting spreken. Als om 11.00 uur alle gasten, de staf en de boys op de binnenplaats zijn samengedromd kan de ingebruikname beginnen. Het overvalt Ine enigszins als zij de eer krijgt het verhullende doek op de muur te verwijderen. Er komt een bord tevoorschijn met daarop de naam Marie-José, onze vorig jaar overleden mede-oprichtster van

de stichting. Met Marie-José van Nunen, vaker Jos genoemd, kan het gebouw geen mooiere naam dragen. Ze hield zo van haar boys. Jullie begrijpen, dat wij volkomen waren verrast. Het zorgt voor een kippenvelmoment. Daarna aan Louis de eer om het lint door te knippen en de deur van het nieuwe gebouw te openen. Wow! Op de begane grond vijf prachtige ruime kamers, toiletten, douches en een nieuwe wasruimte. Op de eerste etage een linnenkamer, een kamer voor het toezicht door de leiding en een terras.

Na deze openingsplechtigheid speechen dr. Yesudas en wij. De rode draad in de speeches is: moge het nieuwe gebouw een veilige haven zijn voor de boys. Dan is het tijd voor een optreden van de boys. Ze zingen en dansen met hart en ziel voor ons. Heerlijk, dit oh... zo ontspannen programma. Tijdens de lunch uiten de aanwezige ouders van de boys hun diepe dankbaarheid voor het werk van onze stichting; een ontroerend moment. Dankbaarheid die wij graag doorgeven aan jullie.

Zondag 6 november, Palamaner — J.G. Palli

Vandaag is het de grote dag van de opening van het nieuwe study-centre in het gehucht J.G. Palli (Jambu Gondana Palli). Heel bijzonder aan dit

study centre is, dat de middelen zijn bijeengebracht door de basisschool 'De Neerakker' te Heythuysen. Het traditionele Indiase welkom bij de poort — uitgebreid met zang ditmaal — is overweldigend. Door een grote vrucht, gevuld met rood sap op de drempel van de ingang uit elkaar te beuken, heiligen (Puja = het brengen van een offer) de bewoners de opening van het centrum. Hierna mag Ine het lint bij de poort doorknippen. In het midden van de ruimte van het study centre is op de grond een fraai bloemenfiguur gemaakt. In het hart hiervan bevindt zich een kandelaar met vijf pitten symboliserend de vijf elementen uit de Ayurveda: aarde-water-vuur-lucht-ruimte. Elk van de pitten wordt aangestoken door telkens twee mensen, die bij de bouw betrokken zijn geweest. In het tweede gedeelte van het programma volgen de toespraken. Die mogen nu eenmaal niet ontbreken in India. Ines toespraak is gericht op de aanbidding van een mooi uitgevoerd gedenkbord, waarop staat dat de bouw tot stand is gekomen met steun van basisschool De Neerakker te Heythuysen. Hierna gaan alle feestgangers aan 'tafel'. Het is voor ons hartverwarmend dat de kinderen erbij horen en mee-eten. Op de grond gezeten in kleermakerszit krijgen ze op een bananenblad — zo groot als een flink bord —, rijst, groenten en vlees.

Met de handen wordt het geheel gemengd en keurig verorberd. Voor ons is deze manier van eten zonder mes en vork een echte oefening, die je bijna niet kunt volbrengen zonder dat je vingers van beide handen onder komen te zitten.

Naast J.G. Palli bezochten we ook Paturnatham en Mooganapalli, twee dorpjes waar Dalits wonen, ook wel onaanraakbaren genoemd. In deze dorpjes krijgen de kinderen aanvullende lessen in helaas veel te kleine bedompte ruimten. Absoluut niet toereikend voor het huidige aanbod aan kinderen. Daarom zijn deze dorpjes door Dr. George bovenaan de lijst gezet om hier study centres te bouwen. Daarvoor bekeken we twee mogelijke bouwplekken. In Paturnatham zal de bestaande ruimte moeten worden gesloopt en dient het bestaande perceel te worden uitgebreid met grond achter het huidige gebouw, waarop dan de uiteindelijke nieuwbouw komt. De resterende grond krijgt een tweeledige functie: speelruimte voor de kinderen en ruimte voor dorpsactiviteiten. Het geheel is pas af als er om het study centre een compound wall (omheining) komt. Echter... er is een probleem. Deze grond is in handen van een landlord, die deze grond niet wil verkopen aan de Dalits. Verkoop van grond aan je 'slaven' is immers een belediging, terwijl de overige landlords zullen denken dat je geld nodig hebt.

In Mooganapalli is een oud kerkgebouw beschikbaar met daaromheen voldoende grond voor onder andere speelruimte. Maar de daarvoor door de kerk aangewezen vertegenwoordiger en tevens onderhandelaar, heeft voor de verkoop van de grond een bedrag van € 5.000,- in gedachte. Voor George is dit een onbespreekbaar bedrag. In beide gehuchten is de verwerving van de grond dus nog een behoorlijk probleem.

Als we terug zijn in Bangalore nemen wij samen met Latha, administrateur van CSAT, de cijfers van het jaar 2010 en de periode tot en met 30 oktober 2011 door. Alles controleren is ondoenlijk, dat weten we van tevoren. We 'beperken' ons tot de bestedingen van de door onze stichting beschikbaar gestelde gelden aan CSA Trust voor de kosten van het Educational Assistance Programme (onderwijsondersteuning) en de bouw van het study centre in JG Palli. Het doet het accountantshart goed als blijkt hoe serieus Latha zich heeft voorbereid. Vragen en opmerkingen, die tijdens dit onderzoek naar voren komen, weet zij goed te beantwoorden en te verklaren. De conclusie is dan ook, dat de beschikbaar gestelde gelden goed zijn besteed. Het zorgt bij ons voor een tevreden gevoel.

Ten aanzien van het study centre JG Palli verzekerde Latha ons, dat het door ons beschikbaar gestelde bedrag van € 7.000,- niet zal worden overschreden.

Met George en Latha maakten wij verder afspraken voor het jaar 2012. Door de Trans Petrol Foundation werd € 20.000,- gedoneerd als een wezenlijke bijdrage voor vijf te bouwen nieuwe study-centres rond Palamaner. De voorgenomen locaties hebben we tijdens deze reis mogen bezoeken. Alles hangt hierbij af van de beschikbaarstelling van de grond.

George verzekerde ons dat CSA Trust hierbij de verantwoordelijkheid zal nemen.

Tot slot: zoals te verwachten viel, deden we heel veel indrukken op en zagen we heel veel blijde gezichten. Dat de reis vermoeiend was, oké, maar het was een reis...om nooit te vergeten. Kijk voor meer beelden op de website: www.smudn.nl

Ine Caris en Louis Verhoeff

STICHTING MENSEN UIT DE NOOD

Geusert 7
6093 NR Heythuysen
Tel. 0475 492137
Website: www.smudn.nl
E-mail: info@smudn.nl

RABO 1841.52.658 / ING 345178

Kamer van Koophandel 41067553
De stichting is aangemerkt als ANBI
(Algemeen Nut Beogende Instelling)

Secretariaat van de stichting:
Van der Aastraat 112
2597 SN Den Haag
Tel. 070 3281624
E-mail: info@smudn.nl

Deze nieuwsbrief is mede mogelijk gemaakt door enkele
particuliere sponsors, Polka Design en Peter Wijnands
Photography.